

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου: ΕΥΘΥΜΙΑ ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή: ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:	ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α'.pdf
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf
Ημερομηνία 1ης συνάντησης:	30/05/2024
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf
Ημερομηνία 2ης συνάντησης:	06/06/2024

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Γεωγραφία, Ενότητα Β': Το φυσικό περιβάλλον της Ελλάδας, Κεφ. 13:«Τα βουνά της Ελλάδας», Κεφ.14:«Οι πεδιάδες της Ελλάδας», Βιβλίο Μαθητή Γεωγραφίας Ε' τάξης, σελ. 47-52. 2η Διδασκαλία: Ιστορία, Ενότητα Ζ: ΘΕΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, Κεφάλαιο 39: «Η γυναίκα στη βυζαντινή κοινωνία», Βιβλίο Μαθητή Ιστορίας Ε' τάξης, σελ. 120-122, Τετράδιο Εργασιών Ιστορίας Ε' τάξης, σελ.49. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικρο-ομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Η προετοιμασία των διδασκαλιών αναδεικνύει τη βαθιά επιστημονική κατάρτιση και την υψηλή διδακτική ικανότητα της εκπαιδευτικού. Κατά την 1η

Διδασκαλία, η προετοιμασία της εκπαιδευτικού κρίνεται επαρκής και καλά δομημένη, με σαφήνεια στους στόχους, τις μεθόδους και τα μέσα που χρησιμοποιούνται. Το μάθημα είναι οργανωμένο με βάση τις παιδαγωγικές και επιστημονικές αρχές, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες του μαθητικού πληθυσμού. Οι στόχοι, τόσο διδακτικοί όσο και παιδαγωγικοί, είναι σαφώς διατυπωμένοι και συνδέονται με το περιεχόμενο του σχολικού εγχειριδίου και τις ανάγκες της τάξης. Εφαρμόζονται ποικίλες μεθοδολογικές προσεγγίσεις (ομαδοσυνεργατική, μαθητοκεντρική, εξατομικευμένη), οι οποίες εξυπηρετούν τόσο το γνωστικό επίπεδο όσο και τις κοινωνικές ανάγκες των μαθητών. Η εκπαιδευτικός ενσωματώνει ποικιλία μέσων, όπως γεωμορφολογικούς χάρτες, πλαστελίνη για τρισδιάστατες κατασκευές και φύλλα εργασίας, που συνάδουν με τη διαφοροποιημένη διδασκαλία. Το σχέδιο μαθήματος περιλαμβάνει εναλλακτικές προσεγγίσεις για μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες και πολιτισμικές ιδιαιτερότητες, γεγονός που υποδεικνύει την προσαρμοστικότητα της διδασκαλίας στις ανάγκες όλων των μαθητών. Η διαφοροποίηση της διδασκαλίας είναι εμφανής, με εξατομικευμένη υποστήριξη για μαθητές με δυσκολίες. Προβλέπονται κίνητρα για συμμετοχή μαθητών με χαμηλή αυτοεκτίμηση ή μαθησιακές δυσκολίες (π.χ. η ανάληψη ρόλου προέδρου της ομάδας ώστε να ενισχυθεί η αυτοεκτίμησή τους). Κατά τη 2η Διδασκαλία, η προετοιμασία της εκπαιδευτικού χαρακτηρίζεται ως επαρκής και συστηματική, με βάση την ανάλυση της δομής του μαθήματος. Το σχέδιο διδασκαλίας είναι καλά οργανωμένο και προσαρμοσμένο στις ανάγκες της συγκεκριμένης τάξης, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του μαθητικού πληθυσμού. Παράλληλα, το περιεχόμενο εστιάζει σε ιστορικά στοιχεία, προάγοντας την κριτική σκέψη και τον αναστοχασμό μέσω συγκρίσεων με άλλες ιστορικές περιόδους. Η προετοιμασία της περιλαμβάνει:

- Καθαρά διατυπωμένους διδακτικούς και παιδαγωγικούς στόχους, εστιασμένους στη βαθύτερη κατανόηση της θέσης της γυναίκας στη Βυζαντινή κοινωνία.
- Αξιοποίηση προηγούμενων γνώσεων των μαθητών, όπως η κοινωνική θέση των κοριτσιών στο Βυζάντιο και άλλες εποχές για να δημιουργήσει ένα ενιαίο μαθησιακό πλαίσιο.
- Οργάνωση δραστηριοτήτων που προάγουν τη συνεργατικότητα, την ενεργή συμμετοχή και εμπλουτίζουν την εμπειρία των μαθητών (ομαδοσυνεργατικές μέθοδοι, παιχνίδι αξιολόγησης μέσω Wordwall, χρήση πολυμέσων).
- Διαφοροποίηση της διδασκαλίας με χρήση εποπτικών μέσων, τεχνολογίας (Wordwall) και δραματοποίησης, καλύπτοντας διαφορετικά μαθησιακά στυλ.
- Λήψη υπόψη των μαθητών με δυσκολίες, όπως οι Ρομά ή όσοι φοιτούν στο Τμήμα Ένταξης, μέσα από την αξιοποίηση της ομαδοσυνεργατικής μεθόδου και τις σαφείς οδηγίες που δίνονται, δημιουργώντας ισότιμες ευκαιρίες για ενεργή συμμετοχή.

Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ):

α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Κατά την 1η Διδασκαλία, η εκπαιδευτικός επιδεικνύει άριστη ετοιμότητα στο γνωστικό αντικείμενο της Γεωγραφίας. Η επιλογή του θέματος, δηλαδή των γεωμορφολογικών χαρακτηριστικών της χώρας και της περιοχής, είναι κατάλληλη για την ηλικία και το επίπεδο των μαθητών. Η χρήση επιστημονικά ακριβών εννοιών όπως «κατακόρυφος διαμελισμός», «γεωμορφολογικός χάρτης», και «ανάγλυφο» δείχνει βαθιά γνώση του περιεχομένου και παιδαγωγική προσαρμογή αυτής της γνώσης στις γνωστικές δυνατότητες των μαθητών. Επιχειρείται η διασύνδεση της γνώσης με τις εμπειρίες των παιδιών, μέσα από τη συζήτηση γύρω από τοπικά γεωγραφικά χαρακτηριστικά (νομός Ημαθίας, κεντρική Μακεδονία), ενισχύοντας έτσι τη βιωματική μάθηση. Επιπλέον, η εκπαιδευτικός φαίνεται να κατανοεί τη δυσκολία των μαθητών στην κατανόηση της «κάτοψης» και της αναπαράστασης της τρισδιάστατης πραγματικότητας σε δισδιάστατους χάρτες. Αυτή η επιστημονική γνώση εφαρμόζεται στην πράξη μέσω της κατασκευής ανάγλυφων χαρτών από πλαστελίνη, ενισχύοντας τη βιωματική και ενεργητική μάθηση. Κατά τη 2η Διδασκαλία, η εκπαιδευτικός φαίνεται να κατέχει επαρκώς το γνωστικό αντικείμενο. Αυτό αποδεικνύεται από:

- Τη σύνδεση της νέας γνώσης με προηγούμενες γνώσεις, π.χ., για τη θέση των γυναικών στην αρχαία Αθήνα, τη Σπάρτη και τη Μινωική Κρήτη. Η εισαγωγή συγκριτικής προσέγγισης (Βυζαντινή κοινωνία και άλλες εποχές) ενισχύει την κατανόηση και τη διασύνδεση των πληροφοριών.
- Την επιλογή ιστορικών πηγών και την ικανότητα να διευκολύνει τη συγκριτική ανάλυση, συνδέοντας τη διδακτέα ύλη με στοιχεία πολιτισμού, κοινωνικών δομών και αξιών της Βυζαντινής εποχής.
- Τη χρήση κατάλληλων όρων και τη στόχευση σε συγκεκριμένα ιστορικά παραδείγματα, όπως η νομοθεσία του Ιουστινιανού. Η χρήση επαρκών μέσων (προτζέκτορας, Wordwall, Padlet) δείχνει ενήμερωση για σύγχρονα τεχνολογικά εργαλεία.

β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Κατά την 1η Διδασκαλία, η διδακτική μεθοδολογία που εφαρμόζεται χαρακτηρίζεται από ποικιλία μεθόδων, όπως η ομαδοσυνεργατική, η μαθητοκεντρική, η εξατομικευμένη και τεχνικές διδασκαλίας όπως η χρήση διαλόγου και ερωταποκρίσεων. Η ένταξη της βιωματικής μάθησης με τη δημιουργία τρισδιάστατων χαρτών αποτελεί ένα εξαιρετικό παράδειγμα εφαρμογής σύγχρονων παιδαγωγικών πρακτικών, που δίνει έμφαση στη συμμετοχή και τη δημιουργικότητα των μαθητών. Η χρήση εποπτικών μέσων, η ενσωμάτωση ΤΠΕ μέσω του προτζέκτορα και η διαφοροποίηση της διδασκαλίας αντανάκλουν σύγχρονες διδακτικές τάσεις. Η αξιοποίηση της ομαδοσυνεργατικής μεθόδου, ενισχύει τη συνεργασία και τις κοινωνικές δεξιότητες, ειδικά σε τάξη με ποικιλία μαθητών από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. Η ανάθεση ρόλων (γραμματέας, εκπρόσωπος) ενισχύει τη συνεργασία και την υπευθυνότητα, ενώ η ενσωμάτωση μαθητών με δυσκολίες ή κοινωνικές ιδιαιτερότητες (π.χ. μέσω ενίσχυσης αυτοπεποίθησης με ηγετικούς ρόλους) είναι παιδαγωγικά επαινετή. Η χρήση πρακτικών δραστηριοτήτων όπως η δημιουργία ανάγλυφου χάρτη με πλαστελίνη είναι μια εξαιρετική πρακτική που

διευκολύνει τη σύνδεση θεωρίας και πράξης. Η διαφοροποίηση της διδασκαλίας μέσα από την εξατομικευμένη στήριξη μαθητών με δυσκολίες διασφαλίζει τη συμπερίληψη (διαφοροποιημένο φύλλο εργασίας, πλαστελίνη- ανάγλυφος χάρτης, ανάληψη ηγετικών ρόλων στην ομάδα). Κατά τη 2η Διδασκαλία, η διδακτική μεθοδολογία που χρησιμοποιείται είναι σύγχρονη, διαφοροποιημένη και μαθητοκεντρική. Ειδικότερα: • Η ομαδοσυνεργατική μέθοδος υποστηρίζει τη συνεργασία, αλλά και την κοινωνικοποίηση μαθητών από διαφορετικά πολιτισμικά υπόβαθρα. • Η δραματοποίηση ενισχύει τη βιωματική μάθηση, ενώ η χρήση της πλατφόρμας Wordwall προσφέρει μια ελκυστική και διαδραστική εμπειρία. • Η εναλλαγή μεθόδων (διάλογος, ερωταποκρίσεις, παρουσίαση, σενάρια) συμβάλλει στη διαφοροποίηση της διδασκαλίας, διασφαλίζοντας ότι όλοι οι μαθητές έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής στη μαθησιακή διαδικασία. γ) Παιδαγωγικό κλίμα μάθησης και διαχείριση της τάξης: Η εκπαιδευτικός δημιουργεί ένα θετικό παιδαγωγικό κλίμα, ενισχύοντας την αποδοχή, τη συνεργασία και τον σεβασμό μεταξύ των μαθητών. Οι μέθοδοι διαφοροποίησης και η ενίσχυση της αυτοεκτίμησης μέσω συγκεκριμένων ρόλων καταδεικνύουν ευαισθησία στις ατομικές ανάγκες. Η χρήση ομαδικών εργασιών και η καλλιέργεια δεξιοτήτων συνεργασίας είναι ιδιαίτερα σημαντική για ένα τμήμα με διαφορετικές κοινωνικές και μαθησιακές ανάγκες. Η διάταξη των θρανίων σε ομάδες ενισχύει τη συνεργασία και εναλλάσσεται ανάλογα με τις ανάγκες. Η επιβράβευση των επιθυμητών συμπεριφορών, η καλλιέργεια της ενσυναίσθησης και οι δραστηριότητες που ενθαρρύνουν την αλληλεπίδραση αντανακλούν παιδαγωγική επάρκεια. Η έμφαση στις σχέσεις συνεργασίας και σεβασμού ανταποκρίνεται στις συνθήκες της συγκεκριμένης τάξης. Οι στρατηγικές επιβράβευσης και οι δραστηριότητες δραματοποίησης (π.χ. παιχνίδι ρόλων κατά τη 2η διδασκαλία) υποστηρίζουν τη δημιουργία ενός θετικού μαθησιακού περιβάλλοντος. Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών: Η εκπαιδευτικός δείχνει ότι προβληματίζεται σχετικά με τη διδασκαλία της, όπως φαίνεται από τη διαφοροποίηση δραστηριοτήτων και την εστίαση στη συμμετοχική μάθηση. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση είναι εμφανείς μέσω της περιγραφής των διαφοροποιημένων προσεγγίσεων: • Αναγνώριση προκλήσεων: Η εκπαιδευτικός έχει σαφή επίγνωση των δυσκολιών της τάξης (π.χ., κοινωνικές και γνωστικές αποκλίσεις). • Συστηματική προσαρμογή: Οι προσαρμογές στις δραστηριότητες, τα φύλλα εργασίας και οι δραστηριότητες εναλλακτικής αξιολόγησης: (quiz-Wordwall, συζητήσεις, δραματοποίηση). • Δυνατότητα προεκτάσεων: Οι πιθανές προεκτάσεις που αναφέρονται υποδεικνύουν πρόθεση βελτίωσης της διδασκαλίας και ενίσχυσης του ενδιαφέροντος των μαθητών (π.χ. η αναζήτηση πληροφοριών για ιστορικά στοιχεία ή μύθους σχετικών με τα γεωγραφικά στοιχεία της περιοχής, και η παρουσίαση μαζί με τους χάρτες που δημιούργησαν, στις υπόλοιπες τάξεις του σχολείου - 1η διδασκαλία καθώς και η δημιουργία radlet - 2η διδασκαλία). Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού(αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού διαπιστώνεται η μακρόχρονη εμπειρία της εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, η κατοχή μεταπτυχιακού τίτλου στις «ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ: ΕΙΔΙΚΗ (ΕΝΙΑΙΑ) ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ», η συμμετοχή της σε επιμορφώσεις Πανεπιστημίων σχετικές με τη Διαπολιτισμική Εκπαίδευση Για Μαθητές Με Προσφυγικό Και Μεταναστευτικό Υπόβαθρο, την Εξ' Αποστάσεως Εκπαίδευση, την Επιμόρφωση σε Εργαλεία Επεξεργασίας Πολυμέσων - Εργαλεία Παραγωγής Εκπαιδευτικού και Κινητές Συσκευές 2 καθώς και η συμμετοχή της στο Πρόγραμμα Εισαγωγικής Επιμόρφωσης στο πλαίσιο των πράξεων «Πρόγραμμα Εξειδικευμένης Υποστήριξης για ένταξη μαθητών με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες» (Α' και Β' φάση). Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση του γνωστικού αντικείμενου, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Συνολικά, η εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με «εξαιρετικό» τρόπο στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α. 9950/ΓΔ5.